

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ling, men for at gøre noget fornuftigt — det gør jeg altid.

Jeg har ikke noget at bemærke til andre ordførere end det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), der kom med nogle bemærkninger om pensionisternes forhold. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg har bestræbt mig for at sikre pensionisterne, og jeg troede ærlig talt, at jeg havde gjort en god gerning, men nu kan jeg forstå, at det ærede medlem mener, at det havde været mere passende, at de var kommet ud i den kolde sne med hensyn til de rettigheder, de har oparbejdet gennem tiderne. Jeg kan ikke forstå det på anden måde. Det vil jeg ikke være med til, og jeg er lykkelig over, at det ærede medlem er den eneste, der har sagt noget i den retning.

Jeg mener heller ikke, det er rigtigt, når det ærede medlem sammenligner nedlæggelsen af de sønderjyske privatbaner med nedlæggelsen af den lollandske bane, for der er den store forskel, at i Sønderjylland er der både en østlig og en vestlig længdebane, så det i virkeligheden kun er de mellemliggende områder, der betjenes ved rutebildrift, medens man skulle betjene hele Lolland-Falster ved rutebildrift, hvis der ingen gennemgående bane var. Noget andet er, at banen måske ikke fremefter vil give den rentabilitet, som man havde regnet med, men jeg er enig med det ærede medlem hr. Tesdorpf, der udtrykte det på den måde, at befolkningen vist ikke i øjeblikket var moden til, at banen skulle nedlægges, og at jeg ikke var moden til at overtage den.

(Kort bemærkning).

Hans Hansen (Rørby): Jeg vil gerne sige til den højtærede minister, at han vist har misforstået mine udtalelser, for jeg sagde nemlig meget stærkt, at en sådan overenskomst, som man har truffet med pensionisterne, er retsgyldig, og jeg ønsker ikke, at man skal løbe fra den. Naturligvis hæfter man for en sådan pensionsordning, og jeg har aldrig tænkt mig, at man skulle løbe fra den.

Noget andet er, at man efterhånden ved pensionsordningen har gjort alle offentlige forretninger til forsørgelsesanstalter med tvungent underskud. Det gælder ikke alene den lollandske bane, men også statsbanerne

og de københavnske sporveje. Ministeren kan sige, hvad han vil, men det er pensionsvæsenet som sådant, der ødelægger den offentlige drift, og det er det også i dette tilfælde.

Gideon: Når jeg til den højtærede trafikminister sagde, at når ministeren kun ville tage privatbanerne op til undersøgelse i første omgang, så var det udtryk for, at man sprang over, hvor gærdet var lavest, så ville jeg ikke hermed sige, at ministeren var således indstillet, at han ville tage de letteste opgaver og springe over, hvor gærdet var lavest. Jeg ville kun fremhæve, at dette var det nemmeste spørgsmål at løse, men jeg kan stadig ikke se, at der er nogen grund til ikke at tage statsbanerne med. Jeg forstår nok, at den højtærede minister mener, at det er for at få noget ud af det, at han har begrænset sig, men hvorfor skulle man ikke lige så godt kunne få noget ud af det, når man tog statsbanerne med? Det er jo de samme betragtninger, de samme undersøgelser og vurderinger, der skal til i begge tilfælde. Jeg kan ikke se, at der er nogen grund til ikke at tage begge spørgsmål samtidig. Det er problemet baner kontra veje, det drejer sig om i begge tilfælde. Jeg tror, at man lettere ville nå til en løsning, hvis befolkningen så, at det ikke alene var privatbanerne, man, om jeg så må sige, kastede sig over, men at man også havde et godt øje til de grene af statsbanerne, som ikke var rentable.

Som sagt, det er en skepsis, jeg nærer, det må den højtærede minister undskylde, jeg kan ikke gøre for det. Jeg er bange for, at når vi får løst spørgsmålet om privatbanerne, så vil man være tilbøjelig til at udskyde det andet, for det er sådan en stor pulje, hvor man betaler det hele under eet, og der er ingen, som i særlig grad har skoen på og derfor vil rejse spørgsmålet. Det er derfor, jeg mener, at man lettere vil kunne komme uden om det, og at det lettere vil glide ud af dagsordenen, når man først har løst spørgsmålet om privatbanerne.

Til det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) vil jeg sige, at jeg beklager, at jeg ikke erindrede, at han havde taget forbehold med hensyn til betænkningen af 28. oktober 1953. Med hensyn til de sønderjyske stikbaner vil jeg give den højtærede trafik-